

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci **žalobce M. M., zastoupeného Mgr. Janem Poláčkem, advokátem** se sídlem AK nám. Republiky 53, 530 21 Pardubice, **proti žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.1.2013, č.j. KrÚ 2260/2013/ODSH/8, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě ze dne 12.3.2013,

t a k t o :

Žalobě s e n e p ř i z n á v á odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 30.1.2013 byla nadepsanému soudu doručena žaloba proti rozhodnutí žalovaného, které je uvedeno v záhlaví tohoto usnesení, jímž byl žalobce ve spojení s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně uznán vinným ze spáchání přestupku proti zákonu o silničním provozu podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f), bod 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, neboť porušil ustanovení § 18 odst.4 zákona o silničním provozu, čehož se měl dopustit jako řidič motorového vozidla tím, že dne 28.2.2012 v 9:09 hodin na silnici I/35 v Litomyšli překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 55 km/hod. Za spáchání uvedeného přestupku mu byla uložena pokuta ve výši 7.000,-Kč a dále mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moc rozhodnutí. Rovněž mu byla uložena povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000,-Kč podle § 79 odst.1, 4 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“) a podle vyhl. MV č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

Žalobce učinil součástí žaloby návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. S ohledem na skutečnost, že žalobce v řádné lhůtě neuhradil za podání tohoto návrhu soudní poplatek, rozhodl soud o zastavení řízení v části týkající se návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě usnesením č.j. 61A 1/2013-19 ze dne 4.3.2013, které nabylo právní moci dnem 5.3. 2013.

Žalobce podal opětovný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podáním doručeným nadepsanému soudu dne 12.3.2013, přičemž současně splnil svoji poplatkovou povinnost za podání tohoto návrhu. Soud konstatuje, že předchozí zastavení řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě z důvodu nesplnění poplatkové povinnosti nevytváří překážku řízení tzv. „věci rozsouzené“ („*res iudicata*“), neboť se nejedná o meritorní rozhodnutí, nýbrž pouze o procesní rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá ten obecný závěr, že po

zastavení části řízení týkající se návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě může žalobce opětovně takový návrh podat.

Právní úprava institutu odkladného účinku žaloby je zakotvena v zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“)

Žalobce může podat návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s.ř.s. Lhůta 30 dnů k rozhodnutí o přiznání odkladného účinku podle § 73 odst.4 s.ř.s. začala běžet uhrazením soudního poplatku dnem 12.3.2013.

Podle § 73 odst. 2 s.ř.s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Podle § 73 odst.3 s.ř.s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Podle § 73 odst.5 s.ř.s. usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Krajský soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku tak, že žalobci nevyhověl, tedy odkladný účinek žalobě nepřiznal, a to z následujících důvodů:

Žalobce uvedl, že právní následky žalovaného rozhodnutí pro něho představují nenahraditelnou újmu (formulace dle předchozí platné právní úpravy). Tvrdí, a to bez jakéhokoli osvědčení tvrzené skutečnosti, že je na řízení motorového vozidla existenčně závislý, neboť k výkonu svého zaměstnání potřebuje řidičský průkaz. Považuje se za ukázněného řidiče, přičemž odkazuje na kartu řidiče. Má za to, že držení řidičského průkazu jeho osobou nepředstavuje žádné nebezpečí pro společnost a že přiznání odkladného účinku žalobě by se nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob.

Žalovaný ve svém vyjádření doručeném nadepsanému soudu dne 27.3.2013 vyslovil nesouhlas s přiznáním odkladného účinku žalobě s poukázáním na již vydané usnesení o zastavení části řízení týkající se návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku a dále s tím, že případné přiznání odkladného účinku považuje za rozporné s důležitým veřejným zájmem, a to s výkonem rozhodnutí ve věci závažného přestupku v provozu na pozemních komunikacích. Ohledně žalobcem tvrzené újmy má žalovaný za to, že skutečnosti, v níž by bylo lze újmu spatřovat, nebyly dostatečně doloženy. Současně žalovaný připomíná, a to nad rámec své povinnosti vyjádřit se k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku, že žalobce má v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 přestupkového zákona možnost požádat správní orgán prvního stupně, který v dané věci rozhodoval, o upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti, pokud způsobem svého života prokáže, že výkon této sankce již není potřebný.

Vzhledem k tomu, že se žalobce řádně nesplnil ani povinnost tvrzení (tím méně pak povinnost tvrzené skutečnosti osvědčit) ohledně způsobení nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, což je jedna z nezbytných podmínek přiznání odkladného účinku žalobě („*conditio sine qua non*“), neboť soudu nepředestřel žádné konkrétní okolnosti, které by v kontextu jeho celkové ekonomické situace

vedly k uznání důvodnosti přiznání odkladného účinku žalobě ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného. (Shodně viz např. usnesení Krajského soudu v Praze č.j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6.2.2013: „Skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, musí v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tvrdit a osvědčit žalobce. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak povinen tvrdit a osvědčovat žalovaný.“)

Mimo to, ta okolnost, že žalobce byl i přes řádnou výzvu soudu k uhrazení poplatkové povinnosti za předchozí návrh na přiznání odkladného účinku v téže věci nečinný, což vyústilo ve shora citované usnesení o zastavení této části řízení, jednak vypovídá o přístupu žalobce k využití prostředků soudní ochrany, byť se pohyboval plně v rámci svých procesních práv garantovaných mu s.ř.s., jednak nepodporuje tvrzení žalobce o existenční nezbytnosti aktivního držení řidičského oprávnění.

Nadepsaný soud proto se shora uvedených důvodů uzavřel, že v daném případě nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného ve smyslu § 73 odst.2 s.ř.s, a proto návrhu žalobce nevyhověl.

P o u č e n í :

Toto usnesení nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení (§ 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti tomuto usnesení není přípustná kasační stížnost /§ 104 odst. 3 písm. c) s.ř s./.

V Pardubicích dne 8.dubna 2013

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
V. P.